

Konkursowy Program Edukacyjny

na rok szkolny 2019/2020

Etap I, jesień

“Wujcio Astronautą – Mały Wujcio leci w kosmos – odwiedza planety w Układzie Słonecznym”

CELE GŁÓWNE:

- Poznanie wiadomości dotyczących przestrzeni kosmicznej
- Rozwijanie wyobraźni
- Rozwijanie zdolności swobodnego wypowiedzania się
- Wdrażanie dzieci do zgodnego współdziałania w zespołach.

CELE SZCZEGÓLOWE:

Dziecko:

- wzbogaca wiadomości na temat kosmosu
- potrafi wymienić nazwy planet Układu Słonecznego
- wyróżnia fazy księżyca
- wie, co to jest ruch orbitowy
- ogląda albumy i książki o kosmosie
- z uwagą słucha opowiadania i potrafi odpowiedzieć na pytania
- ćwiczy koordynację ruchową
- uważnie słucha i prawidłowo reaguje na polecenia
- potrafi improwizować ruchem i tańcem muzykę
- rozwija ekspresję plastyczno-techniczną

- potrafi współpracować w parach i w grupie
- rozpoznaje i nazywa figury geometryczne
- klasyfikuje figury ze względu na kolor, wielkość i rodzaj
- przelicza w zakresie 10
- porównuje liczebność zbiorów
- układa sekwencje z figur geometrycznych
- układa z figur geometrycznych rakiety kosmiczną
- czyta globalnie wyrazy
- rozwiązuje krzyżówkę
- określa głoski w nagłosie, wygłosie i śródgłosie
- dzieli wyrazy na sylaby
- aktywnie uczestniczy w eksperymentach i doświadczeniach zaproponowanych przez nauczyciela

METODY:

- obserwacja
- instrukcja
- pokaz
- stawianych zadań

FORMY:

- zbiorowa
- indywidualna
- praca w zespole

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- pacynki/sylwety Trelika i Treflinki
- książki, albumy, czasopisma związane z tematyką kosmosu
- sylwety: słońce, gwiazda, wybrane planety, kosmonauta, rakieta, ufoludek; napisy do obrazków, kółeczka
- sylwety słońca oraz planet Układu Słonecznego
- opaski na głowę z sylwetami i napisem - słońca i poszczególnych planet układu słonecznego, sznurek
- kolorowy papier, klej, nożyczki, patyczki
- piłka
- figury geometryczne (kwadrat, koło, trójkąt, prostokąt) w 4 kolorach (czerwonym, żółtym, niebieskim i zielonym) różnej wielkości (małe, duże, średnie); 4 obręcze hula-hop w 4 kolorach (czerwonym, żółtym, niebieskim i zielonym)
- nagrania utworów muzycznych
- przybory do zajęć plastyczno-technicznych

- ciemne kartki, farby, pieczątki z ziemniaka o kształcie gwiazdek i księżycy „rogalika”, brokat, klej, lakier w sprayu
- szablon dużej rakiety, aparat fotograficzny
- substancje i naczynia potrzebne do przeprowadzenia doświadczeń: słoik, barwnik spożywczy, niebieski i czerwony; wata lub postrzępione bardzo drobno waciki, brokat; przezroczyste naczynie, woda, olej, barwnik; szklanka lub inne wysokie naczynie wypełnione olejem; 1/4 szklanki wody z barwnikiem, musująca tabletką

Wspólne obejrzenie zapowiedzi (audycji) do „Treflikowego Dnia”

(Audycja jest wprowadzeniem do zajęć. Można ją obejrzeć wcześniej, np. w „ranku” lub w dzień poprzedzający zajęcia, jeżeli nauczyciel stwierdzi, że za bardzo wydłuży ona zajęcia właściwe.

Jeżeli p-le nie posiada sprzętu multimedialnego do odtworzenia nagrania – realizuje tylko scenariusz zajęć.

Sam scenariusz jest tylko propozycją, którą **nauczyciel dostosowuje** do wymagań i potrzeb grupy, w jakiej jest on realizowany.)

Proponujemy, aby zajęcia wpleść w tematykę kompleksową o „Kosmosie” i podzielić scenariusz na kilka zajęć dydaktyczno-wychowawczych.

PRZEBIEG SPOTKANIA

CZĘŚĆ WPROWADZAJĄCA

1. Powitanie z Treflikami (p: pacynki/sylwety Treflików)

Nauczyciel wciela się w rolę Treflika i Treflinki.

Treflinka: Trefliku kochany, niesamowite są te wszystkie rzeczy o kosmosie przez Wujcia widziane i opowiadane!

Treflik: Tak! Tak bardzo mnie to ciekawi, że większe uszy bym sobie wstawił. chętnie posłucham czegoś więcej o kosmicznych wiadomościach, może kiedyś sprawdzę, czy naprawdę mamy tak daleko do Słońca?

A Wy przedszkolaki chcecie się z nami pobawić
i w odkrywców kosmosu się przeobrazić?
Uszy więc nastawiamy i uważnie słuchamy!

2. Rozwiązanie krzyżówki (załącznik nr 1.) – dzieci starsze

Rozmowa nt. hasła krzyżówki:

- Co to jest kosmos?
- Jak tam można się dostać?
- Czy każdy może tam polecieć?
- Jak się nazywają ludzie, którzy lecą w kosmos? (prezentacja kosmonauty, jego stroju)
- Czy z Ziemi można zobaczyć kosmos, gwiazdy i inne planety? (prezentacja lunety, teleskop, obserwatorium).

3. Przybliżenie tematyki KOSMOSU na podstawie pogadanki.

N-ciel przy pomocy książek, albumów, czasopism lub prezentacji multimedialnych przybliży dzieciom tematykę związaną z kosmosem. Wyjaśnia pojęcia, takie jak:

- **Słońce** - jest naszą najbliższą gwiazdą i znajduje się w galaktyce nazywanej Drogą Mleczną. To **żółta karłowata gwiazda**, co oznacza, że jest gwiazdą średniego rozmiaru. Obraca się ono powoli wokół własnej osi, krążąc równocześnie wokół galaktyki.
- **Księżyc** – to ciało niebieskie, które krąży wokół planety. Naukowcy twierdzą, że Księżyc utworzył się w wyniku zderzenia Ziemi z innym obiektem kosmicznym - odłamki materiału skalnego zostały wyrzucone w kosmos i utworzyły Księżyc. Księżyc jest troszkę nierówny: jego skorupa jest grubsza po jednej stronie, a cieńsza po drugiej. Jest dużo mniejszy niż Ziemia. Obserwując Księżyc z Ziemi zawsze widzimy jego tę samą stronę. Musielibyśmy wybrać się na wycieczkę w kosmos żeby obejrzeć jego drugą stronę. *Ciekawostka: Księżyc bardzo powoli oddala się od Ziemi. Z roku na rok znajduje się o około 3 centymetry dalej.* Wszystkie planety poza Merkurem i Wenus mają swoje księżyce. Niektóre nawet mają ich więcej niż jeden: Ziemia: 1, Mars: 2, Jowisz i Saturn mają ponad 50, Uran 27, Neptun 13.
- **Planeta** - to duży obiekt kosmiczny, który krąży wokół gwiazdy. Odbija także światło pochodzące od gwiazdy. W Układzie Słonecznym znajduje się 8 planet: Merkury, Wenus, Ziemia i Mars, Jowisz, Saturn, Uran i Neptun.
- **Gwiazda** - to wielka kula gazowa, która wydziela ciepło i światło.
- **Układ Słoneczny** - to Słońce i wszystko co porusza się wokół niego. Ma kształt eliptyczny, można go porównać do kształtu jajka. Znajduje się w ciągłym ruchu. Astronomowie uważają, że powstał on ponad 4 miliardy lat temu.

- **Kometa** - naukowcy uważają, że komety są utworzone z materiału pozostałego po procesie tworzenia się Słońca i planet. Zbudowane są z brudnego lodu, pyłu i gazu. Gdy kometa zbliża się do Słońca, część lodu zaczyna się topić. Wtedy wiatr słoneczny wypycha gaz i pył z komety, który został uwolniony po stopnieniu lodu. W taki sposób powstaje ogon komety. Za każdym razem, gdy kometa zbliża się do Słońca, jej fragment topnieje. Z czasem kometa całkowicie znika. Kometa nie posiada własnego światła. Widzimy jednak jakby świeciła, ale jest to jedynie odbicie światła ze Słońca.
- **Galaktyka** - to skupisko gwiazd, gazów i pyłu, które trzymają się razem w jednej grupie dzięki grawitacji. W jednej galaktyce mogą mieścić się miliony, a nawet miliardy gwiazd. We wszechświecie występują miliardy takich galaktyk.
- **Kosmonauta** - tysiące ludzi z całego świata chce stać się **kosmonautami**, ale tylko około 20-tu z nich zostaje wybranych, aby zostać **astronautą**, czyli móc polecieć w kosmos. Ciekawostka: Zdarza się, że astronauta pracują w dużych zbiornikach wypełnionych wodą, gdyż człowiek w wodzie jest lekki tak samo jak w kosmosie, dzięki temu przystosowują się do kosmicznych warunków.
- **Rakieta - statek kosmiczny**, poruszający się poza atmosferą Ziemi. Pojazd ten musi być wyniesiony i rozpędzony do odpowiedniej prędkości przez silniki napędowe. Statki kosmiczne wynoszone są w górę dzięki napędowi raketowemu, który wytwarza siłę odrzutu.
- **Czarna dziura** - była kiedyś masywną gwiazdą, która zużyła całe paliwo. Takie gwiazdy, kiedy kończą życie, zapadają się wewnątrz z powodu ich własnego przyciągania grawitacyjnego. Grawitacja czarnej dziury jest tak silna, że nawet światło które w nią wleci, nie może jej opuścić. Gdy coś wpada do czarnej dziury, znika z widocznego Wszechświata.
- **Meteority** - skalne okruchy materii międzyplanetarnej, którym udało się przedrzeć przez gęste warstwy atmosfery Ziemi i dotrzeć do jej powierzchni.

Treflik: O kosmosie wiemy już wiele, czas zatańczyć przyjaciele.

Treflinka: Razem z Ufojankiem się pobawimy i kosmiczne tańce odprawimy.

4. Zabawy ruchowo-naśladowcze do piosenki „Ufojanek” (załącznik nr 2.)

5. Zabawa dydaktyczna ćwicząca funkcje językowe „Co jest w kosmosie?” (p: sylwety słońce, gwiazda, wybrane planety, kosmonauta, rakieta, ufoludek; napisy do obrazków, kółeczka)

N-l pokazuje wybraną sylwetę lub opisuje ją słowami tak, aby dzieci mogły się domyślić o czym mówi.

Dzieci młodsze – odszukiwanie wśród sylwet tych, które opisuje n-l; dzielenie na sylaby poszczególnych wyrazów; określanie ilości sylab.

Dzieci starsze – dopasowywanie do poszczególnych sylwet napisów; czytanie globalne, wyodrębnianie głosek w nagłosie, wygłosie i śródgłosie; określanie ilości głosek.

CZEŚĆ PRZYBLIŻAJĄCA UKŁAD SŁONECZNY

Treflinka: Dzięki Wujciowi i dzieciom tyle już wiemy na temat kosmosu,
że zapomnieć o tym nie sposób.

Treflik: Ale to dopiero początek, posłuchajcie kosmicznych zagadek
i stwórzcie kosmicznej przestrzeni kawałek.
Poćwiczcie przy tym sylaby, liczenie i czytanie
- to dopiero odlotowe zadanie.

6. Zabawa dydaktyczna „Układ słoneczny?” (p: sylwety słońca i planety układu słonecznego).

N-l tłumaczy pojęcie: „**orbita**” - tor ciała poruszającego się pod wpływem sił grawitacji. Trefliki opowiadają o planetach, natomiast dzieci wybierają odpowiednie sylwety i budują układ słoneczny.

Treflik: Brawo dzieci, zadanie wykonane. Lecz przed Wami kolejne wyzwanie. Czy pamiętacie co to Układ Słoneczny? Czy macie siłę by stworzyć tu swój najlepszy? Posłuchajcie co się w nim znajduje i które miejsce Ziemia zajmuje.

Treflinka: **Słońce** to gwiazda - każdy to wie - dzięki niemu jest jasno i ciepło i życie rozwija się.

Treflik: Pierwszy od słońca to mały **Mercury**. Wygląda jak serek, w którym myszy wygryzły dziury.

Treflinka: Druga to piękna **Wenus**: ubrana w czerwono- pomarańczowa suknię -wygląda po prostu cudnie! Przykrywają ją grube chmury i utrzymują na niej bardzo wysokie temperatury.

Treflik: Trzecia planetę wszyscy znamy, bo przecież sami na niej mieszkamy. Na **Ziemi** wszędzie jest życie - w lasach, na pustyniach, w oceanach i na gór szczytach. Powietrzem, czyli tlenem oddychamy i całkiem dobrze się tutaj mamy.

Treflinka: **Mars** to czwarta planeta - czerwonymi skałami cała pokryta. Skrywa w sobie różne tajemnice i może jest na niej życie...?

Treflik: Kolejny **Jowisz** jest wypełniony różnymi gazami, jak pękaty balon, co bawi się z nami. Krąży wokół niego 50 księżyców i więcej asteroid, niż można by je zliczyć. Jest taki ogromny, że wszystkie planety pomieści w sobie, a do tego jak kameleon zmienia kolory, co chce ukryć się przed wrogiem.

Treflinka: **Saturn** również składa się z gazu, co w urodzie dodaje mu wyrazu. Jak bączek wiruje wokół własnej osi i nie może się zatrzymać - nawet gdyby go ktoś poprosił. Otaczają go grube pierścienie, powstałe ze skał księżyców, które porozbijały się o siebie.

Treflik: **Uran** zielono-niebieski kolor ma i zima wciąż na nim trwa.

Treflinka: Neptun najdalej od słońca zamieszkuje, więc ciepła i światła na nim nie poczujesz.

Treflik: Brawo dla Was dzieciaki, Układ Słoneczny nie byle jaki!

Treflinka: Czas zatem się trochę rozruszać i jak planety po orbicie poruszać.

Słońce już w środku koła do zabawy Was woła!

7. Zabawa ruchowa „Ruch na orbicie” (p: opaski na głowę z sylwetami i napisem - słońca i poszczególnych planet układu słonecznego, sznurek).

Jedno dziecko pełni rolę słońca - stoi na środku sali. Pozostałe dzieci po kolei ustawiają się na poszczególnych orbitach, mówią nazwę swojej planety i zaczynają krążyć wokół słońca po swoich orbitach (linie wyznaczone przez sznurek) – robią to w różnym tempie, mogą wzbogacić ruch o klaskanie, tupanie, obroty, podskoki oraz dźwięki. Zabawę można powtórzyć z kolejnymi grupami osób.

Treflik: Słońce jak wiecie jest bardzo gorące,

gdy piłka polecą uważajcie na ręce.

Treflinka: Łapiemy tylko gdy słyszymy nazwę planety,

inaczej odpadniemy z kosmicznej rakiety.

8. Zabawa ruchowa „Słońce parzy” (p: piłka)

Dzieci stoją w kole. N-1 rzuca piłką wymieniając nazwy poszczególnych planet. Dzieci łapią piłkę i odrzucają do n-la. Gdy padnie słowo „słońce” – dziecko nie może złapać piłki, jeżeli to zrobi-odpada z gry.

9. Zajęcia plastyczno-techniczne „Układ słoneczny” (p: kolorowy papier, klej, nożyczki, patyczki) – wg pomysłu n-la.

CZEŚĆ PRZYBLIŻAJĄCA KSIEŻYC

1. Słuchanie opowiadania J. Papuzińskiej „Jak nasza mama zreperowała księżyc” lub I. Słońskiej „Bajka o księżycu” – rozmowa kierowana nt. utworu. (załącznik nr 3.)

Treflik: Ruch po orbicie to niełatwa sprawa, lecz Wam się udało ta zabawa.

Treflinka: Siądźcie spokojnie na dywanie i wsłuchajcie się w opowiadanie.

Zauważcie, że nie tylko my kosmos lubimy i się nim interesujemy.

2. Zabawa dydaktyczna „Sztuczki Księżyca” (załącznik nr 4.)

Treflik: Księżyc wciąż ma przed nami tajemnice,

macie ochotę na ich odkrycie?

Treflinka: Popatrzcie zatem kochani, czemu czasem jest pełny,

a czasem chudy jak rogalik.

Krótką pogadanką nt. „**faz księżyc**” ilustrowana schematem obserwując wieczorne niebo, można zauważyć, że księżyc każdego dnia ma inny kształt:

- Gdy jest w **pełni** – jest okrągły
- Następnie zmniejsza się, jak gdyby ktoś go obrywał
- Następnie zaczyna przypominać gruby, a później cienki **rogalik**.

Podczas stopniowego okrążania Ziemi, Księżyc powoli chowa się w jej cieniu, a ponieważ nie obraca się wokół własnej osi - widzimy tylko jego jedną stronę. Tak właśnie powstają fazy Księżyca.

3. Zabawy matematyczne z figurami geometrycznymi (p: figury geometryczne (kwadrat, koło, trójkąt, prostokąt) w 4 kolorach (czerwonym, żółtym, niebieskim i zielonym) i różnej wielkości (małe, duże, średnie); 4 obręcze hula-hop w 4 kolorach (czerwonym, żółtym, niebieskim i zielonym)

N-1 przygotowuje figury geometryczne (kwadrat, koło, trójkąt, prostokąt) w różnym kolorze (czerwone, żółte, niebieskie i zielone) i różnej wielkości (małe, duże, średnie) Na dywanie kładzie cztery obręcze hula-hop w różnych kolorach (czerwonym, żółtym, zielonym, niebieskim). Propozycje zabaw:

- Klasyfikacja figur ze względu na kolor, wielkość, rodzaj – przeliczanie w zakresie 10. Porównywanie liczebności zbiorów.

- Ułożenie dowolnej ilości figur w kołach (np. w jednej 4, w drugiej 6, w trzeciej 2, w czwartej 1). Uzupełnienie każdego zbioru tak, aby w każdym zbiorze była taka sama ilość figur.
- Układanie sekwencji (rytmy) z figur geometrycznych.
- Układanie z figur geometrycznych rakiety kosmicznej wg wzoru lub wg pomysłu dzieci.

4. Zabawy badawcze

Treflik: Wiemy, że odkrywać lubicie, zatem w badaczy się zamienicie.

Treflinka: Na pewno Wam się uda i nie wkradnie się nam nuda.

- ✓ **Galaktyka ze słoika** (p: słoik, barwnik spożywczy, niebieski i czerwony; wata lub postrzępione bardzo drobno waciki, brokat)

Słoik do połowy napełniamy wodą, a następnie mieszamy w nim niebieski barwnik. Wrzucamy do słoika watę do wysokości wody, a następnie dodajemy brokat. Całość można wymieszać łyżką. W kubku mieszamy wodę z czerwonym barwnikiem i dodajemy ją do słoika.

- ✓ **Deszcz meteorów** (p: przezroczyste naczynie, woda, olej, barwnik)

Przezroczyste naczynie napełniamy wodą, ale nie do pełna. Na górę dolewamy warstwę oleju. Na olej należy nanieść barwnik (w płynie lub w proszku). „Deszcz meteorów” będzie opadał na dno.

- ✓ **Kosmiczny taniec** (p: szklanka lub inne wysokie naczynie wypełnione olejem; 1/4 szklanki wody z barwnikiem, musująca tabletką (opcjonalnie))

W szklance mieszamy barwnik z niewielką ilością wody. Następnie bardzo powoli przelewamy wodę do naczynia z olejem. Kolorowe krople wody będą się mieniły. Aby na nowo pobudzić ciecz do tańca mieszamy lub wrzucamy musującą tabletkę.

5. Zajęcia plastyczne „Niebo nocą..” (p: ciemne kartki, farby, pieczątki z ziemniaka o kształcie gwiazdek i księżycy rogalika, brokat, klej, lakier w spray) – pieczętkowanie czarnej kartki, posypywanie brokatem.

6. „Fotobudka z rakiety” (p: szablon dużej rakiety, aparat fotograficzny) – przygotowanie szablonu dużej rakiety z wyciętym okienkiem, przez które widać głowę dziecka.

Załącznik nr 1.

KRZYŻÓWKA

1.			R	A	K	I	E	T	A	
2.				P	O	L	A	R	N	A
3.		M	A	R	S					
4.		Z	I	E	M	I	A			
5.				K	O	M	E	T	A	
6.		M	A	R	S	J	A	N	E	K

1. Pojazd, który uniesie człowieka w kosmos, to...
2. Najjaśniejsza na niebie Gwiazda Polaris to Gwiazda....
3. Ta planeta ma czerwony kolor i jest czwarta od słońca
4. Jak się nazywa nasza planeta, okrągła i wielka - kto pamięta?
5. Leci po niebie i długi, jasny ogon ciągnie za sobą.
6. Po kosmosie lata UfoJanek ten zielony nasz...

Załącznik nr 2.

Tekst piosenki „Ufojanek”

- I. Czy ktoś widział ufoludka, czy on boso był czy w butkach.
Czy przyleciał w swej rakiecie, czy też może na komecie.
Zielone ma uszko, zielone serduszko, zielony Ufojanek.
I gdy Ci smutno i nie masz pomysłów
Marsjanek jest dobry na nudę.

Ref. Ufo, ufo, Ufojanek taki mały nasz Marsjanek

Ufo, ufo, Ufojanek taki nasz Marsjanek x2

- II. Czy to mały jest Marsjanek, może ma na imię Janek

Podskakuje jak sprężynka, jest zielony jak Treflinka
Zielone ma uszko, zielone serduszko, zielony Ufojanek.
I gdy Ci smutno i nie masz pomysłów
Marsjanek jest dobry na nudę.

Załącznik nr 3.

Jak nasza mama zreperowała księżyc

Mama opowiadała, że obudziła się w nocy, bo księżyc świecił jej prosto w twarz. Wstała z łóżka, aby zasłonić okno. I wtedy usłyszała, że ktoś pochlipuje na dworze. Więc wyjrzała oknem, ciekawa, co tam się dzieje. I zobaczyła, że księżyc świeci na niebie z bardzo smutną miną, a po brodzie, osłoniętej małą białą chmurką, płyną mu łzy.

- Co ci się stało? - spytała nasza mama. Dlaczego płaczesz?

- Buuuu! - rozplakał się wtedy księżyc na cały głos - chciałem zobaczyć, jak wygląda z bliska wielkie miasto, spuściłem się na dół, zaczepiłem o wysoką wieżę i obtłukłem sobie rożek!

Księżyc odsunął białą chmurkę i mama zobaczyła, że ma utracony dolny róg. Wyglądał zupełnie jak nadłamany rogalik.

- Co to będzie! - lamentował księżyc. - Kiedy zrobię się znów okrągły, będę wyglądał jak plasterk serka nadgryziony przez myszy! Wszyscy mnie wyśmieją!

- Cicho - powiedziała mu mama. - Cicho, bo pobudzisz dzieci. Chodź tu na balkon, połóż się na leżaku i poświeć mi, a ja spróbuję wymyślić jakąś radę na twoje zmartwienie.

Księżyc podpłynął do balkonu i ułożył się ostrożnie na leżaku. A mama założyła szlafrok, pantofle i poszła do kuchni. Cichutko wyciągnęła stolnicę, mąkę, jaja, śmietanę i zagniotła wielki kawał żółciutkiego ciasta. Z tego ciasta ulepiła rożek, taki, jakiego brakowało księżycowi.

- Siedz teraz spokojnie - powiedziała - to ci przyprawię ten twój nieszczęsny rożek.

Okleiła mama księżycowi brodę ciastem, równiutko, i wylepiła taki sam rożek, jak ten, co się obtłukł. Potem wzięła jeszcze parę skórek pomarańczowych i tymi skórkami, jak plastrami, przylepiła ciasto do księżycy.

- Gotowe! - powiedziała. - Za kilka dni rożek ci przyrośnie i będziesz mógł te plasterki wyrzucić. Ale pamiętaj, na drugi raz nie bądź gapą, omijaj sterczące dachy i wysokie wieże. Przecież mogłeś się rozbić na kawałki

Janina Papuzińska

Załącznik nr 3.

Bajka o księżycu

Nad jeziorem mieszkały dwie staruszki.

Jedna z nich była hojna, z każdym dzieliła się tym co miała. Druga była skąpa i umiała tylko ludziom zazdrościć.

Dobra staruszka wyszła kiedyś nad wodę, wyciągnęła ręce w nocne niebo i zapytała:

- Księżycu, Księżycu, czegoś taki chudziutki, bledziutki? Cienki jesteś jak zgięta igielka. Strasznieś zamorzony. Może nie masz co jeść?

- A nie mam- odpowiedział Księżyc. – Jestem głodny. Każdy chce, żebym mu świecił, ale nikt mnie nie nakarmi.

- Ja cię nakarmię!- zawołała staruszka. – Po jeziorze prowadzi nocą na brzeg taka piękna, srebrna droga. Przychodź do mnie co wieczór, zanim wypłyniesz na niebo.

Gdy następnego wieczoru skąpa staruszka wyjrzała przez okno, zobaczyła, że chata sąsiadki świeci jak srebrna latarka.

„Co to może być?” – pomyślała.

Podeszła do tamtej chaty, zajrzała przez okno- a tam za stołem siedzi Księżyc. Chudziutki, bledziutki, ale piękny nad podziw. Cały w srebro odziany i w perły, i w brylanty. Aż się skrzy.

Na stole misa pełna pierogów suto okraszonych, świeże mleko w dzbanie, w garnku miód. Księżyc uśmiecha się i zajada, a staruszka go ciągle częstuje.

Po jakimś czasie księżyc wyszedł na ganek, podziękował za poczęstunek i przeszedł srebrną dróżką po jeziorze aż do łodzi, która czekała na głębiny i powiozła go na niebo między gwiazdy.

Nazajutrz skąpa staruszka wypatrzyła, co się dzieje. I na trzeci dzień to samo. Ogarnęła ją zazdrość.

Myślała, myślała dniami i nocami, co zrobić. Wiedziała przecież, że sąsiadka częstuje gościa, a jej samej było żal jedzenia.

Wreszcie zazdrość zwyciężyła. Staruszka wyszła wieczorem nad jezioro i zawołała:

- Ej, Księżycu, srebrny królewiczu! Już dwa tygodnie świecisz w chacie sąsiadki. Mnie też się coś należy, czy to ja jestem gorsza? Teraz przez dwa tygodnie przychodź do mnie. I tak zawsze na zmianę: dwa tygodnie do niej, dwa tygodnie do mnie. Żeby było sprawiedliwie.

- A dasz mi jeść, żebym nie był głodny?- spytał Księżyc.

- Dam.

- Przyrzekasz?

- Przyrzekam. Ale ty przyrzeknij, że tak będzie, jak proszę. Księżyc przyrzekł.

No i co się odtąd dzieje, ludkowie moi? Póki Księżyc chodzi na posiłki do gościnnej staruszki- co noc jaśniej świeci, bo robi się co noc tłściejszy i bardziej pyzaty.

Ale za to kiedy stołuje się u skąpej staruszki, chudnie z dnia na dzień, wreszcie zupełnie gaśnie, póki nie wróci do tej pierwszej, która robi co może, żeby go odżywić.

Tak się dzieje przez cały rok na zmianę. Kto nie wierzy niech spogląda w niebo, a przekona się sam.

Irena Słońska

Załącznik nr 4. FAZY KSIĘŻYCA

